

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. gegužės 25 d.*

Byloje T-154/01

Distilleria F. Palma SpA, likviduojama įmonė, įsteigta Neapolyje (Italija), atstovaujama advokato F. Caruso,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujamą L. Visaggio ir C. Cattabriga, padedamų advokato A. Dal Ferro, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: italų.

dėl remiantis EB 235 straipsniu ir 288 straipsnio antra pastraipa pateikto prašymo atlyginti tariamai Komisijos neteisėtais veiksmais, t. y. 1996 m. lapkričio 11 d. šios institucijos laišku Italijos valdžios institucijoms, padarytą žalą

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS
TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij ir N. J. Forwood,
sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2003 m. gruodžio 17 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinės ir faktinės aplinkybės

- 1 1990 m. lapkričio 26 d. Reglamentu (EEB) Nr. 3390/90 dėl intervencinių agentūrų organizuojamo vyno kilmės alkoholio, skirto variklių degalams Bendrijoje,

pardavimo specialaus konkurso tvarka pradžios (OL L 327, 1990, p. 21) Komisija pradėjo 1,6 milijono hektolitry alkoholio, pagaminto atliekant 1987 m. kovo 16 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 822/87 dėl bendro vyno rinkos organizavimo 35, 36 ir 39 straipsniuose numatytas distiliavimo operacijas, padalyto į penkias partijas po 320 000 hektolitry, pardavimo konkurso tvarka procedūrą Nr. 8/90 EB (OL L 84, 1990, p. 1, toliau – konkursas).

- 2 Reglamento Nr. 3390/90 1 straipsnyje nurodyta, kad pardavimui konkurso tvarka siūlomas alkoholis skiriamas naudoti variklių degalams Bendrijoje.

- 3 Reglamento Nr. 3390/90 3 straipsnyje nustatyta, kad parduota buvo remiantis 1989 m. birželio 21 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1780/89, nustatančio išsamias alkoholio, gauto atliekant Reglamento (EEB) Nr. 822/87 35, 36 ir 39 straipsniuose nurodytas distiliavimo operacijas ir laikomo intervencinių agentūrų, realizavimo taisyklės (OL L 178, 1989, p. 1), nuostatomis.

- 4 Reglamento Nr. 3390/90 4 straipsnyje numatyta, kad specialios konkurso sąlygos yra įtvirtintos specialiose taisyklėse Nr. 8/90 EB (OL C 296, 1990, p. 14, toliau – konkurso taisyklės).

- 5 Reglamento Nr. 1780/89 su daugeliu pakeitimų ir visų pirma su pakeitimais, padarytais 1990 m. lapkričio 26 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 3391/90 (OL L 327, 1990, p. 23), 24 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad pirkejas valstybės narės

intervencinei agentūrai, esančiai jo įprastinėje buveinėje, turi įrodyti, kad yra pateikta sutarties įvykdymo garantija, siekiant užtikrinti, kad pardavimui konkurso tvarka siūlomas alkoholis naudojamas konkurso taisyklėse nurodytais tikslais.

- 6 Pagal Reglamento Nr. 1780/89, galiojusio tuo metu, kai buvo pradėtas konkursas, 28 straipsnio 4 dalį ir konkurso taisyklių X punktą konkurse parduotas alkoholis turi būti sunaudotas per metus, skaičiuojant nuo paskutinio kiekvienos alkoholio partijos išvežimo iš saugyklos dienos.

- 7 Reglamento Nr. 1780/89 30 straipsnio 1 dalies e punkte, į kurį nukreipia konkurso taisyklių I 5 punkto c papunktis, numatyta, jog tam, kad pasiūlymas būtų svarstomas, jis turi būti pateiktas raštu ir jame turi būti nurodytas pareiškėjo išsipareigojimas vykdyti visas atitinkamo konkurso taisykles.

- 8 *Distilleria F. Palma SpA* (toliau – *Palma*, šiuo metu *Fallimento Distilleria F. Palma SpA* (*Disstilleria F. Palma*, likviduojama įmonė), toliau – ieškovė)) pateikus paraišką pirkti 100 % tūrio koncentracijos alkoholių po tris ECU už hektolitrą, 1991 m. sausio mėn. specialiaame konkurse Nr. 8/90 EB jai buvo parduotas atitinkamas alkoholio kiekis.

- 9 Pagal šio konkurso sąlygas *Palma San Paolo di Torino* banke sudarė sutartį dėl garantijos kompetentingos Valstybinės intervencijų žemės ūkio rinkoje agentūros (*Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo*, toliau – AIMA) naudai.

- 10 *Palma* patyrė tam tikrų sunkumų, susijusių su konkurse pirktu alkoholio išvežimu iš saugyklos bei realizavimu, ir apie tai informavo Komisiją. Atsižvelgdama į šiuos sunkumus, Komisija 1993 m. rugsėjo 30 d. priėmė Reglamentą (EEB) Nr. 2710/93 dėl intervencinių agentūrų organizuojamo vyno alkoholio, skirto variklių degalams Bendrijoje, tam tikro specialaus pardavimo konkurso tvarka (OL L 245, 1993, p. 131).

- 11 Reglamento Nr. 2710/93 6 straipsniu Komisija panaikino specialaus konkurso Nr. 8/90 EB dalį, susijusią su *Palma* neišvežto iš saugyklos alkoholio partijomis, t .y. trimis iš penkių konkurse parduotų partijų. Sutarties įvykdymo garantija, susijusi su šiomis trimis partijomis, buvo grąžinta.

- 12 Pagal Reglamento Nr. 2710/93 2 straipsnį pirmųjų dviejų partijų pagal specialų pardavimą konkurse Nr. 8/90 EB alkoholio (640 000 hektolitrus) naudojimas turėjo būti baigtas 1995 m. spalio 1 d., išskyrus *force majeure* aplinkybes.

- 13 Reglamento Nr. 2710/93 3 straipsnyje nustatyta, kad intervencinė agentūra grąžins sutarties įvykdymo garantiją, susijusią su pirmosiomis dviem partijomis pagal šį konkursą, kai visas šių dviejų partijų alkoholio kiekis bus sunaudotas variklių degalams Bendrijoje.

- 14 Nepaisant Reglamento Nr. 2710/93 priėmimo, *Palma* vėl susidūrė su aplinkybėmis, kurios, ieškovės nuomone, sudarė esmines kliūtis jos įsipareigojimų įvykdymui.

- 15 1995 m. rugsėjo 18 d. laišku *Palma* paprašė Komisijos dar kartą pratęsti Reglamento Nr. 2710/93 2 straipsnyje alkoholio sunaudojimui numatytą terminą. Šiame laiške *Palma* rėmėsi tariama nenugalimos jėgos (*force majeure*) aplinkybe, kuri sutrukdė jai įvykdyti visus įsipareigojimus iki nustatyto termino.

- 16 1995 m. lapkričio 27 d. laišku *Palma* pakartotinai pateikė prašymą dėl termino, pasibaigusio 1995 m. spalio 1 d., pratęsimo.

- 17 1995 m. gruodžio 19 d. laišku Komisija informavo *Palma*, kad ji netrukus priims sprendimą dėl alkoholio sunaudojimo termino pratęsimo.

- 18 1995 m. gruodžio 19 d. ir 1996 m. sausio 5 d. *Palma* persiuntė Komisijai du raštus, kuriuose buvo prašoma leisti sunaikinti nesunaudotą alkoholį (t. y. 34 000 hektolitrus).

- 19 1996 m. kovo 7 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 416/96, iš dalies keičiančiu Reglamentą Nr. 2710/93 (OL L 59, 1993, p. 5), dar kartą buvo pratęstas išvežtų iš saugyklos partijų sunaudojimo terminas. Reglamento Nr. 2710/93, pakeisto Reglamentu Nr. 416/96, 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Nepaisant Reglamento (EEB) Nr. 2220/85 23 straipsnio ir išskyrus *force majeure* aplinkybę, atsižvelgiant į tai, kad 2 straipsnyje minimas galutinis terminas (1995 m.

spalio 1 d.) pasibaigė, 90 ECU už 100 % tūrio koncentracijos alkoholio hektolitrą sutarties įvykdymo garantija negražinama pagal šias proporcijas:

- a) 15 % visais atvejais;

- b) 50 % kiekio, likusio atskaičius 15 %, jeigu alkoholis nebuvo sunaudotas tame straipsnyje minimu tikslu iki 1996 m. birželio 30 d.

Negražinama visa garantija, jeigu partijos visiškai nesunaudojamos iki 1996 m. gruodžio 31 dienos.“

20 1996 m. balandžio 23 d. raštu AIMA paprašė *Palma* pervesti jai 3 164 220 870 Italijos lirų (1 634 183,70 euro), t. y. apytiksliai 15 % sutarties įvykdymo garantijos, atsižvelgdama į tai, kad visas pirmųjų dviejų partijų specialiaame konkurse pirktas alkoholio kiekis nebuvo sunaudotas variklių degalams Bendrijoje iki 1995 m. spalio 1 d. 1996 m. birželio 23 d. laišku *Palma* užginčijo AIMA prašymo teisėtumą.

21 Be to, šiame laiške *Palma* pakartojo savo prašymą Komisijai leisti sunaikinti nesunaudotą alkoholį, tvirtindama, kad toks sprendimas būtų tinkamiausias būdas užtikrinti alkoholio realizavimą nesukeliant rinkos sutrikimų.

22 1996 m. lapkričio 11 d. Komisijos laiške AIMA buvo nurodyta:

„Distiliavimo operacijas atliekančios *Palma* prašymas leisti sunaikinti likusį specialiaame konkurse Nr. 8/90 EB pirktą alkoholio kiekį dėl su šio alkoholio kokybe susijusių problemų negali būti priimtas.

Būtina griežtai taikyti Komisijos reglamento (EB) Nr. 416/96 nuostatas (dėl garantijos negrąžinimo).

<...> *Palma* taikoma pareiga vykdyti sutartį. Tai reiškia, kad alkoholis turi būti sunaudotas variklių degalams konkurso taisyklėse nurodytomis sąlygomis ir kad garantijos negrąžinimas neatleidžia nuo šių įsipareigojimų įvykdymo. Nacionalinės valdžios institucijos prirėkus turi taikyti priverstinį įvykdymą tam, kad būtų laikomasi šių įsipareigojimų po garantijos praradimo. Labai svarbu, kad konkurse pirktas alkoholis nepatektų į konkurso taisyklėse Nr. 8/90 (EB) nenurodytą sektorių, pavyzdžiui, į alkoholinių gėrimų sektorių <...>.“

23 1997 m. vasario 3 d. AIMA persiuntė šį laišką *Palma*.

24 1996 m. lapkričio 20 d. raštu *Palma* pakartotinai užginčijo AIMA prašymą ir pasiūlė nemokamai perduoti nesunaudotą alkoholį AIMA.

- 25 AIMA pareikalavo iš *Palma* pervesti jai visą garantijos sumą. *Palma* užginčijo šį reikalavimą nacionaliniuose teismuose.
- 26 1999 m. liepos 9 d. buvo paskelbtas *Palma* bankrotas.

Procesas

- 27 Ieškovė pareiškė ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo sekretoriatas gavo 2001 m. liepos 9 d.
- 28 Išklausęs teisėjo pranešėjo pranešimą, Pirmosios instancijos teismas (antroji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir pagal Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones raštu pateikė šalims klausimus, prašydamas į juos atsakyti per posėdį.
- 29 Šalių žodiniai pasisakymai ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo raštu bei žodžiu pateiktus klausimus buvo išklausti 2003 m. gruodžio 17 d. posėdyje.

Šalių reikalavimai

- 30 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— priteisti iš Komisijos atlyginti patirtą žalą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

31 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtina ir nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

32 Nepateikdama prieštaravimo dėl priimtumo atskiru dokumentu, Komisija ginčija ieškinio priimtinumą. Ji nurodo tris ieškinio nepriimtumo pagrindus. Pirmas pagrindinis pagrindas yra susijęs su Pirmosios instancijos teismo kompetencijos trūkumu. Antras – su pavėluotu ieškinio pareiškimu ir trečias – su Darbo reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu. Pastarieji pagrindai buvo nurodyti kaip alternatyvūs.

33 Ieškovė teigia, kad jos ieškinys yra priimtinas.

Dėl nepriimtimumo pagrindo, susijusio su Pirmosios instancijos teismo kompetencijos trūkumu

Šalių argumentai

- 34 Komisija tvirtina, kad byla iš esmės yra susijusi su objektyvia aplinkybe, jog *Palma* neįvykdė aiškaus įsipareigojimo sunaudoti specialiaame konkurse Nr. 8/90 EB pirktą alkoholį ir su šiuo neįvykdymu susijusiomis pasekmėmis. Todėl ji mano, kad šioje byloje nagrinėjami teisiniai santykiai yra sutartinio pobūdžio. Komisijos atsakomybė galėtų būti susijusi tik su šiais sutartiniais santykiais. Todėl, viena, ieškinys yra neteisingai pagrįstas EB 288 straipsnio antrąja pastraipa ir, antra, jis nepatenka į EB 240 straipsniu Bendrijos teismui suteiktą ribotą kompetenciją (žr. šiuo klausimu 1997 m. liepos 18 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Oleifici italiani prieš Komisiją*, T-44/96, Rink. p. II-1331, 38 punktą).
- 35 Ieškovė tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas yra kompetentingas nagrinėti ieškinį, kadangi jis yra susijęs su Komisijos deliktine atsakomybe. Šiuo klausimu ji teigia, kad, priešingai negu tvirtina Komisija, bylos klausimas visiškai nėra susijęs su sutartiniais *Palma* ir šios institucijos santykiais. Šioje byloje patirtos žalos priežastis – 1996 m. lapkričio 11 d. laiškas, kuris yra vienašalis Komisijos aktas ir dėl to jis negali patekti į sutartinių santykių sritį.
- 36 Be to, kadangi 1996 m. lapkričio 11 d. laišku buvo, pirma, atmesti *Palma* prašymai dėl likusio alkoholio sunaikinimo ir, antra, nurodytas sprendimas išieškoti dėl konkurso Nr. 8/90 pateiktą garantiją, jis galėtų būti traktuojamas kaip priemonė, sukelianti privalomas teisines pasekmes, kurios gali paveikti *Palma* interesus, iš esmės pakeisdamos jos teisinę padėtį (žr. šiuo klausimu 1990 m. liepos 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Automec prieš Komisiją*, T-64/89, Rink. p. II-367, 42 punktą).

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 37 Pažymėtina, kad Pirmosios instancijos teismo kompetencija spręsti šią bylą priklauso nuo atsakymo į klausimą, ar atsakomybė, kuri gali iškilti Bendrijai šioje byloje dėl Komisijai priskiriamų veiksmų, yra sutartinio ar deliktinio pobūdžio (žr. šiuo klausimu 1997 m. liepos 18 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Nutria prieš Komisiją*; T-180/95, Rink. p. II-1317, 28 punktą).
- 38 Pirmiausia reikia priminti, kad tarp ieškovės ir Komisijos yra sudaryta sutartis. Pagal Reglamento Nr. 1780/89 30 straipsnio 1 dalies e punktą pateikusi paraišką dalyvauti Reglamentu Nr. 3390/90 paskelbtame pardavimo konkurse *Palma* aiškiai įsipareigojo vykdyti visas šio konkurso taisykles. Atsižvelgdama į šias sąlygas, *Palma* pateikė pasiūlymą po tris ECU už hektolitrą pirkti konkurse siūlomus parduoti 1,6 milijono hektolitrus 100 % tūrio koncentracijos alkoholio. Perleisdama visą konkurse parduodamą alkoholį, Komisija sutiko su *Palma* pasiūlyta kaina ir kitais šios įmonės įsipareigojimais. *Palma* pasiūlymas ir Komisijos sprendimas jį priimti, atitinkamos Reglamentų Nr. 1780/89 ir 3390/90 bei konkurso taisyklių nuostatos, įskaitant *Palma* pasiūlytą kainą, tapo abiem šios bylos šalims privalomomis sutarties sąlygomis (žr. šiuo klausimu 1997 m. spalio 3 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Mutual Aid Administration Services prieš Komisiją*, T-186/96, Rink. p. II-1633, 39 punktą ir 2002 m. spalio 9 d. Sprendimo *Hans Fuchs prieš Komisiją*, T-134/01, Rink. p. II-3909, 53 punktą).
- 39 Be to, primintina, kad vėliau sutartis buvo pakeista. *Palma* pateikęs prašymus, Komisija priėmė Reglamentus Nr. 2710/93 ir 416/96, kurie iš dalies panaikino specialų pardavimą konkurse ir pakeitė parduoto alkoholio sunaudojimo bei su šiuo alkoholiu susijusios sutarties įvykdymo garantijos grąžinimo sąlygas. Šie pakeitimai yra sutarties dalis.

- 40 Toliau reikia išnagrinėti, ar tariami Komisijos pažeidimai, kuriais paremtas šis ieškinys dėl žalos atlyginimo, yra susiję su šia sutartimi Komisijai priskirtomis pareigomis (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *Mutual Aid Administration Services prieš Komisiją* 40 punktą).
- 41 Ieškovė nurodo tris pažeidimus. Visų pirma, Komisija neatsižvelgė į *force majeure* aplinkybę, kuri atleistų *Palma* nuo atsakomybės dėl įsipareigojimo sunaudoti konkurse pirktą alkoholį iki nustatyto termino pabaigos. Todėl buvo pažeista atleidžianti nuo atsakomybės *force majeure* sąlyga. Antra, Komisija antrą kartą atsisakė pakeisti parduoto alkoholio sunaudojimo sąlygas, taip pažeisdama proporcingumo principą. Trečia, Komisija nemotyvavo šio atsisakymo, pažeisdama EB 253 straipsnyje įtvirtintą šios institucijos pareigą motyvuoti.
- 42 Pirma, dėl Komisijos įsipareigojimo atsižvelgti į *force majeure* aplinkybę pažymėtina, kad šis Komisijos įsipareigojimas numatytas sutartyje ir išplaukia iš sutartinių nuostatų, įtvirtintų Reglamente Nr. 2710/93 2 straipsnyje bei šio reglamento su pakeitimais, padarytais Reglamentu Nr. 416/96, 3 straipsnyje. Todėl nurodytas įsipareigojimo atsižvelgti į *force majeure* aplinkybę pažeidimas patenka į sutartinių santykių sritį ir gali tam tikrais atvejais užtraukti tik sutartinę Bendrijos atsakomybę.
- 43 Antra, dėl tariamo Komisijos įsipareigojimo sutikti su parduoto alkoholio sunaudojimo sąlygų pakeitimu, atsižvelgiant į tai, kad to reikalauja proporcingumo principas, pažymėtina, kad net darant prielaidą, jog tokia pareiga egzistuoja, ši Komisijos pareiga galėtų kilti tik iš sutarties.

44 Iš tikrųjų EB 5 straipsnio trečioje pastraipoje įtvirtintas proporcingumo principas taikomas visoms Bendrijos veikimo priemonėms, nesvarbu, ar jos yra sutartinio pobūdžio, ar ne.

45 Tačiau, atsižvelgiant į pagrindinį visos Europos Bendrijos teisės sistemos principą *pacta sunt servanda* (1998 m. birželio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Racke*, C-162/96, Rink. p. I-3655, 49 punktas), Komisijos ir *Palma* sudaryta sutartis iš esmės yra neliečiama. Taigi galimas Komisijos įsipareigojimas sutikti su vienu *Palma* pasiūlytų sutarties pakeitimų galėtų kilti tik iš pačios sutarties arba iš sutartinius santykius reguliuojančių pagrindinių principų, tarp jų – proporcingumo principo. Tariamasis šio įsipareigojimo pakeisti sutartį pažeidimas tam tikrais atvejais galėtų užtraukti tik sutartinę Bendrijos atsakomybę.

46 Galiausiai dėl pareigos motyvuoti, kuria remiasi ieškovė, pakanka priminti, kad Komisija turi šią pareigą pagal EB 253 straipsnį. Tačiau ji taikoma tik vienašaliams šios institucijos veiksams, t. y. ji netaikoma Komisijai pagal šios institucijos sutartį su *Palma*. Taigi ši pareiga tam tikrais atvejais galėtų užtraukti tik deliktinę Bendrijos atsakomybę.

47 Iš to, kas pirmiau išdėstyta, matyti, kad, išskyrus tariamą pareigos motyvuoti pažeidimą, ieškovė savo ieškinyje dėl žalos atlyginimo remiasi tuo, jog Komisija

pažeidė savo sutartinius įsipareigojimus, taigi ieškinys buvo pareikštas remiantis sutartimi (žr. šiuo klausimu minėtos nutarties *Nutria prieš Komisiją* 36 punktą).

- 48 Pagal EB 225 ir 238 straipsnius Pirmosios instancijos teismas, kaip pirmoji instancija, yra kompetentingas nagrinėti fizinių bei juridinių asmenų ieškinius dėl sutartinių santykių tik pagal arbitražinę išlygą, o taip nėra šiuo atveju.
- 49 Šioje byloje negalima sutikti su tuo, kad ieškovės kreipimasis į Pirmosios instancijos teismą gali būti vertinamas kaip šalių bendros valios suteikti Bendrijos teismui kompetenciją sutartinių santykių srityje išraiška, kadangi Komisija ginčija Pirmosios instancijos teismo kompetenciją.
- 50 Nesant pagal EB 238 straipsnį numatytos arbitražinės išlygos, Pirmosios instancijos teismas, į kurį buvo kreiptasi, kaip yra pagrindinėje byloje, remiantis EB 235 straipsniu su ieškiniu dėl žalos atlyginimo, neturi teisės nagrinėti šio ieškinio tiek, kiek jis iš tikrųjų yra susijęs su prašymu atlyginti dėl sutarties pažeidimo padarytą žalą. Priešingu atveju Pirmosios instancijos teismas praplėstų savo jurisdikciją ir viršytų jam EB 240 straipsniu suteiktus įgaliojimus spręsti tam tikrus ginčus, kadangi šiuo straipsniu valstybių narių teismams yra suteikta teisė spręsti ginčus, kurių viena iš šalių yra Bendrija (žr. šiuo klausimu 1987 m. gegužės 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Rau ir kt.*, 133/85–136/85, Rink. p. 2289, 10 punktą bei minėtos nutarties *Mutual Aid Administration Services prieš Komisiją* 47 punktą).
- 51 Iš to, kas pirmiau pasakyta, matyti, jog pagrindas dėl nepriimtino, pagrįstas Pirmosios instancijos teismo kompetencijos trūkumu, turi būti priimtas tiek, kiek

ieškinys yra pagrįstas tariamais pažeidimais: viena, pareigos atsižvelgti į *force majeure* aplinkybių buvimą ir, antra, nurodytos pareigos, atsižvelgiant į proporcingumo principą, sutikti su *Palma* pasiūlytais sutarties pakeitimais.

- 52 Kadangi pagrindas dėl nepriimtino, t. y. pagrindinis pagrindas, kuriuo buvo remiamasi, negalėtų pateisinti viso ieškinio atmetimo, reikia išnagrinėti pagrindą dėl nepriimtino, paremtą Darbo reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto reikalavimų neįvykdymu, tiek, kiek tai susiję su ieškovės nurodytu pareigos motyvuoti pažeidimu.

Dėl nepriimtino pagrindo, susijusio su Darbo reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto reikalavimų neįvykdymu

Šalių argumentai

- 53 Komisija teigia, kad ieškinys yra nepriimtinas, kadangi, priešingai nei reikalaujama pagal Darbo reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą, jame nėra jokios konkrečios

ir tikslios nuorodos į tariamai patirtą žalą ir jos dydį. Todėl Komisija negali nustatyti žalos, kuria remiasi ieškovė, prašydama ją atlyginti.

- 54 Ji taip pat tvirtina, kad ieškinys ir dublikas žalos nustatymo kriterijų atžvilgiu nėra nuoseklūs. Pavyzdžiui, ieškinyje ieškovė prašė atlyginti pervežimo ir sandėliavimo išlaidas, patirtas iki 1996 m. lapkričio 11 d. laiško, kuris, ieškovės manymu, yra nurodytos žalos priežastis. Priešingai – dublike *Palma* nurodė, kad tariamai patyrė pervežimo ir sandėliavimo išlaidų dėl 1996 m. lapkričio 11 d. laiško.
- 55 Ieškovė teigia, kad jos ieškinys atitinka Darbo reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytus reikalavimus. Ji tvirtina, kad tinkamai nurodė patirtą žalą ir kad ieškinyje pabrėžti įvairūs jos aspektai bei pagrindiniai kriterijai, kuriais būtina remtis įvertinant žalą. Remiantis teismų praktika to pakaktų, kad būtų patenkinti Darbo reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyti reikalavimai (1999 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ismeri Europa prieš Audito rūmus*, T-277/97, Rink. p. II-1825, 67 punktas). Galiausiai ieškovė tvirtina, kad Komisijos kritinės pastabos yra susijusios su ieškinio pagrįstumo įvertinimu ir todėl turi būti nagrinėjamos šiame kontekste (1997 m. balandžio 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Saint ir Murray prieš Tarybą ir Komisiją*, T-554/93, Rink. p. II-563, 59 punktas; 1997 m. liepos 10 d. Sprendimo *Guérin automobiles prieš Komisiją*, T-38/96, Rink. p. II-1223, 42 punktas ir 1998 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Dorsch Consult prieš Tarybą ir Komisiją*, T-184/95, Rink. p. II-667, 23 punktas).

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 56 Pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą, kuri, remiantis šio Statuto 53 straipsnio pirma pastraipa, taikoma procesui Pirmosios instancijos

teisme, bei pagal Darbo reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą kiekviename ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka.

- 57 Viešosios tvarkos pagrindo dėl viešosios tvarkos atžvilgiu klausimą, ar ieškinyje atitinka šiuos reikalavimus, gali iškelti pats Pirmosios instancijos teismas (žr. 2002 m. kovo 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Joyson prieš Komisiją*, T-231/99, Rink. p. II-2085, 154 punktą).
- 58 Primintina, kad 56 punkte nurodyti duomenys turi būti pakankamai aiškūs ir tikslūs, jog atsakovas galėtų pasirengti gynybai ir Pirmosios instancijos teismas galėtų prireikus išspręsti bylą nesiremdamas jokia kita informacija. Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą bei gerą teismų administravimą tam, kad ieškinyje būtų priimtinas, pačiame ieškinio tekste turi būti nurodytos pagrindinės teisinės ir faktinės aplinkybės, kuriomis jis yra paremtas, arba bent jau jų santrauka, išdėstyta nuosekliai ir suprantamai (1993 m. lapkričio 29 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Koelman prieš Komisiją*, T-56/92, Rink. p. II-1267, 21 punktą ir 1997 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Guérin automobiles prieš Komisiją*, T-195/95, Rink. p. II-679, 20 punktą).
- 59 Tam, kad atitiktų šiuos reikalavimus, ieškinyje dėl Bendrijos institucijos padarytos žalos atlyginimo turi būti nurodyta informacija, kuri leistų atskleisti institucijai, ieškovo nuomone, priskirtinus veiksmus, priežastys, paskatinusios jį manyti, jog tarp šių veiksmų ir žalos, kurią jis tvirtina patyręs, egzistuoja priežastinis ryšys, bei žalos pobūdis ir dydis (1996 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Asia Motor France ir kt. prieš Komisiją*, T-387/94, Rink. p. II-961, 107 punktą).

- 60 Išnagrinėjus pirmą pagrindą matyti, jog Pirmosios instancijos teismas gali įvertinti tik tariamą 1996 m. lapkričio 11 d. laišką, kuriuo Komisija atsisakė pakeisti sutartį pagal *Palma* pasiūlymus, motyvacijos trūkumą. Taigi vertinant šį pagrindą būtina pažymėti, kad ieškovės priekaištai Komisijai apsiriboja tik tariamu pareigos motyvuoti 1996 m. lapkričio 11 d. laišką pažeidimu, kuris bet kuriuo atveju neužtraukia Bendrijos atsakomybės (žr. šiuo klausimu 1982 m. rugsėjo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kind prieš Tarybą ir Komisiją*, 106/81, Rink. p. 2885, 14 punktą ir 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Eurocoton ir kt. prieš Tarybą*, C-76/01 P, Rink. p. I-10091, 98 punktą).
- 61 Iš ieškinio matyti, kad ieškovė teigia patyrusi 22 milijardų Italijos lirų (11 382 051,78 euro) žalą. Tačiau reikia konstatuoti, kad ieškinyje nėra nurodyta jokia priežastis, dėl kurios ieškovė mano, kad tarp 1996 m. lapkričio 11 d. laiško motyvacijos trūkumo ir žalos, kurią ji teigia patyrusi, egzistuoja priežastinis ryšys. Iš tikrųjų ieškinio nagrinėjimo eigoje ieškovė rėmėsi tik tuo faktu, kad tariama žala yra tiesioginė ir akivaizdi 1996 m. lapkričio 11 d. laiško priežastis.
- 62 Iš to daroma išvada, kad Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmoje pastraipoje ir Darbo reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte įtvirtinti reikalavimai nėra įvykdyti.
- 63 Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau išdėstyta, reikia atmesti ieškinį kaip nepriimtina. Kitų Komisijos nurodytų teisinių pagrindų ir argumentų dėl ieškinio nepriimtimumo nagrinėti nebūtina.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 64 Pagal Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji, be savo turėtų išlaidų, turi padengti Komisijos išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.**
- 2. Ieškovė padengia bylinėjimosi išlaidas.**

Pirrung

Meij

Forwood

Paskelbta 2004 m. gegužės 25 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Sekretorius

Pirmininkas

H. Jung

J. Pirrung

II - 1514 ,